

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Aron Meiers Testamente

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI*, 1905-, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg06tom-shoot-idm140294289579872/facsimile.pdf> (tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VI

medar og brugt en gruelig Masse Brændsel; men der ser du Resultatet. Det er det, vi Botanikere kalder: „i lukket Drivkasse“.

„Jeg véd slet ikke, hvorledes jeg skal gengælde dig dette Venskabsstykke,“ sagde John rørt. „Du er saa ejegod, Wimmer. Tænk dig min Lykke: Onkel Meiers Arving, Bryllup til Sommer, og mulig en Villa i Taarbæk! — Ja, du husker jo nok Villaen, Wimmer? Hvordan skal jeg dog gengælde dig det?“

„Aa, tal bare aldrig om det,“ sagde Wimmer med et sarkastisk Smil. „Det hele har været mig en saare smal Sag; men hvis du skulde ha'e flere gale Onkler, enten her eller i London, saa kom bare til mig. Foreløbig abonnerer jeg blot paa et Værelse hos dig i Taarbæk — Villaen skal vel hedde „Onkel Meiers Minde“?“

„Ja, det skal den,“ udbrød John. „Gud velsigne ham, den ærlige Sjæl, og saa dig, min trofaste Ven, som jeg skylder den anden Halvdel af min Lykke. Havde du ikke forstaaet at kurerer den genstridige, hvad var det saa blevet til?“

„Ja, det maa du nok sige,“ svarede Wimmer og brast i en umaadelig Latter. „Kurerede alle Læger som jeg, saa stod, min Sæl, alle døde op af deres Grave. Lad os bare komme til Prokuratoren, inden nogen af de andre Arvinger faar Nys om min Metode — vi kunde minsandten ellers let risikere, at de rendte efter Barberen alle til Hobe.“